

דרישת שלום

מילים: רחל שפירא

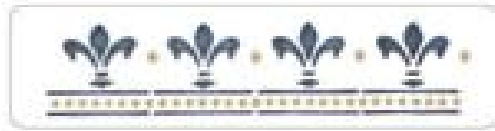
מחורצים ענפי הזית
כפני הוותיקים,
געגועים צובטים עדיין
כשהדרורים נוסקים.
הילדים שקועים בינתיים
בסוד המשחקים,
טירונים חולמים על בית
וזקנים על מרחקים.

בואי רוח ים
עם טפיחת כנפי יונה
והביאי מאי שם
עוד דרישת שלום חמה.
בואי נכונה
אל הלחי השחומה,
בואי רוח ים
עם טפיחת כנפי יונה.

גיליון מס. 2135 י'ג בטבת תשס"ח 9 בינואר 2009

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ישראל אבידור ז"ל

"ישראל הוא פניה היפים של החברה הישראלית". (ציטוט).
 "פעילותו הציבורית הענפה נגעה והשפיעה על חניכים בגולה, עולים חדשים,
 חניכי תנועות נוער, מתנדבי שנת שירות, חברי קיבוץ והמערכות הציוניות
 הפעילות בארץ ובעולם.
 אנשים כישראל הם המסד והדור עליהם נבנתה הארץ".

אלה הן ציטטות מתוך דברי נשיא המדינה מר שמעון פרס; מתוך הקדשה
 לאוטוביוגרפיה של ישראל.
 מתוך הספר "סיפור חיי" של ישראל אבידור.

בסיכום סיפור חיי בספרו אומר ישראל: "אם יש משהו שאני רוצה לומר לסיום
 לילדי ונכדי....
 אני גאה בהם".

**ישראל אבידור הובא למנוחות ביום חמישי 1/1
 בדיוק ביום הולדתו ה- 83**

יהי זיכרו ברוך.

ש.שרקי

1/1/09

לאבא היקר

ראשית, מזל טוב ליום הולדתך ה 83 שחל היום בראשון לינואר.

נפל בחלקי הכבוד לסכם את תולדות חיך ואנסה להישאר נאמנה לעובדות. נעזרתי בספר שכתבת (ואני מודה לרחל גינת על האיסוף והכתיבה וההוצאה לאור).

ישראל סיני ברייטברט (זקן רחב broad beard) נולד ביינז'יאוב שבפולין בראשון בינואר 1926 באזור קלץ המשופע ביערות, למשפחה ציונית. אביו שלמה בייטרבט היה במקצועו מומחה להערכת כמות הקורות שניתן לנסר מגזע עץ, אמו יטלה לבית גוזי הייתה עקרת בית, גבוהה וזקופה כמו נעה. אחותו פרנסין מבוגרת ממנו ב- 6 שנים הייתה תלמידה מצטיינת והוא תמיד קינא בה. פרנסין לא יכולה להיות עמנו היום עקב מחלות הגיל המתקדם, אך ילדיה אילן ומאיה ומשפחותיהם נמצאים פה.

ב 1930 הוזמנה המשפחה ע"י הדוד גוזי, אחי יטלה, לעבור לצרפת לעירה בשם רואן ליד ליאון, שם עסקו רוב בני המשפחה בעסקי הסריגה הממוכנת.

אבא לא זכר דברים טובים במיוחד מימי בית הספר ברואן. לדעתו אולי היו לו ליקויי למידה שלא אובחנו ותמיד חש כתלמיד לא יוצלח. מקום אהוב עליו היו הפעולות בתנועת הצופים היהודית ציונית ברואן. בהיותו בן 13 נשלח לבית ספר פנימייתי של תנועת הצופים במואסק והוא טען שמעבר זה שינה את חייו לטובה.

ב 1942 בזמן המלחמה גויס לארגון מחתרתי של הצופים היהודים שעסק בהצלת יתומים מאירופה, מציאת מקומות מחבוא, גניבת קופונים למזון, הברחת נשק והנפקת תעודות מזויפות. בשנת 1943 כשהרגיש שהגסטאפו נושף בעורפו, נשלח למקום מסתור בבי"ס חקלאי קתולי בריסאנס תחת תעודה מזויפת והשם הבדוי ז'אן ז'ק ברטייה. רק שני כמרים ידעו את זהותו האמיתית וכדי לחזק הזהות הבדויה הוא הצטיין בלימודי הדת הנוצרית.

בחורף 1944 חלה בדלקת פרקים קשה והכומר ויקטור קולמר הביא רופא יהודי כדי שלא ילשינו עליו. דלקת זו השפיעה לטווח הרחוק על ליבו שלא תפקד כשורה בשנים האחרונות.

במאי 44 הגסטאפו אסף את כל התלמידים ובדק תעודות. הגרמנים אמרו לו שתעודתו מזויפת אך באומץ ובחוצפה ענה כי ילכו לעיריה ויבדקו כדי להיווכח שהם טועים. בזכות תושייה זו הוא ניצל, ועמו גם הכמרים וכל בית הספר. לימים, לאחר שנכדיו כתבו את "בית אב", יצר קשר עם בית הספר הקתולי, היה שם אורח כבוד והשיג עבור שני הכמרים תעודת חסידי אומות עולם.

באותו חודש, במאי 44 מישהו הלשין על הוריו המוסתרים והם נשלחו לאושוויץ שם ניספו.

בספטמבר 44, גוייס להגנה והפעיל ביחד עם ז'ק גולן (חברו מילדות מרואן) תחנת אלחוט של הגדעונים בבנדול שבדרום צרפת.

ביוני 1946- בעקבות ידיעה על חשיפת תחנת האלחוט, נשלח אבי לנמל מרסיי בכוונה שיעלה על אניית מעפילים המפליגה לארץ. במרסיי פגש חלק מהגרעין האנגלי של תנועת הבונים ועלה עמם על אניית המעפילים "יגור" שם שימש כאלחוטאי. שם גם פגש את אשתו לעתיד רחל. "יגור" הייתה האוניה הראשונה שמעפיליה נשלחו למחנה המעצר בקפריסין. למרות שאבי ידע רק צרפתית ואמי רק אנגלית, הם תקשרו במעט יידיש ופירורי עברית וקצת שפת ידיים, ועובדה, נוצר קשר שבזכותו אני עומדת כאן לפניכם.

ב 1947 עם השחרור מקפריסין הלך אבא עם הגרעין האנגלי להכשרה בקיבוץ כפר בלום. בראשון בפברואר קיבלו הורי שק, מילאו אותו בקש והוא שימש כמזרון באוהל המשפחתי שיצרו. כעבור חודש, הם קיבלו שקל אחד ממזכיר כפר בלום ונסעו לרוב בקריות שמיסד את נישואיהם. אחר כך עבר הגרעין ליישוב עצמאי בחדרה שם התחיל אבא את פעילותו הציבורית וקיבל את תפקידו הראשון כמא"ז.

צילה ברייטברט (אני) נולדה במרץ 1949. אבא לא זכר כלום מאירוע מדהים זה היות וחלה בקדחת, הזה הזיות, ובסוף בדרך לבית החולים, מרוב חולשה נתקל בעץ.

אחר כך היה מזכיר קיבוץ שמילא את תפקידו במקביל לפעולת סיקול האבנים בהתיישבות החדשה במנסורה.

בפברואר 1950 יצא לשליחות ראשונה מטעם הסוכנות לפריס. הוא חשש שייחשב לעריק הצבא הצרפתי ולכן שינה את שמו לאבידור, שם שהוא נושא עד היום.

ביולי 1951 נולדה נעה. הוא לא נכח בלידה כי רחל חזרה ארצה ללדת. הוא ראה את נעה רק אחרי שנה וחצי.

עודד נולד בטבריה ב 1953, עודד שלמה על שם אביו של אבי. ב 1955, כשהיה שוב מזכיר קיבוץ אומצה יהודית ע"י משפחתנו. יהודית הגיעה כתגבורת לכיתת אריה והיא לנו כבת ואחות. יהודית יצאה עם כל המשפחה לשליחות אליה נשלח אבי ללונדון מטעם תנועת הבונים ב'57. בשנת 1970 אימצו הורי גם את ג'רמי (ירמיהו הגדול) שבא כנער בן 15 והתמחה בצאן.

כשחזר ישראל לקיבוץ ב 1960 הוא חזר לענף הצאן, ענף שבו עבד בין תפקיד לתפקיד.

התפקיד המועדף עליו היה כמזכ"ל איחוד הבונים העולמי החל מ 1966 שם הרגיש כמגשים הרעיון הציוני.

הוא היה מזכיר קיבוץ 3 פעמים, יצא לשתי שליחויות ארוכות בחו"ל ועוד הרבה שליחויות קצרות, שעל חלקן חל עדיין חוק הסודיות.

לתקופה קצרה הוא היה מזכ"ל הנוער העובד ושימש כמנהל מחלקת חו"ל בתק"ם.

היה לו קשר טוב עם שועי עולם: מיטראן, פרס, גולדה, רבין, אנשי הסוכנות ומשרד הקליטה ועוד, וכן קשר עבודה טוב עם המכון האפרו-אסיאני שגם דרכו יצא למשימות בעולם.

תפקידו האחרון היה מנהל מחלקת הקליטה במועצה האזורית גליל עליון, פיתח את נושא בית ראשון במולדת, פרויקט נעל"ה, קורסים לרופאים ואחיות, תוך שיתוף פעולה מלא עם גרשון קסטל מיפתח שהחליף אותו בפרישתו.

אבא, ברצוני לזכור אותך בעשייה, בלהיטות בדבקות במטרה, באמונה בציונות ובעם היהודי, בעוצמה, בכריזמה, בחוש ההומור שלא נטש אותך עד הרגע האחרון, ובהערצה ובכבוד של אנשים אליך. כל אלה שהפכו אותי ואת אחיי למי שאנחנו ונתנו השראה למי שנתקל בך מתישהו בדרך.

שתנוח בשלום, צילה

לאבא היקר והאהוב שלי

בשעה חמש דקות לשש עוד ליטפתי את פניך החמות וניגבתי את זיעתך. מסביב למיטתך עמדנו, אמא, צילה, אני, רז, דותן ותמר, התקשינו להיפרד ממך אך בסופו של דבר הלכנו. אך יצאנו מבית החולים וקיבלנו הודעה דחופה לחזור מיד כי אתה נושם את נשימותיך האחרונות, רצנו בחזרה וכשהגענו כבר לא נשמת עוד. בחמש דקות אחרי שש ליטפתי את פניך, אך הפעם הן היו קרות. הלכת מאיתנו כפי שחיית. נדמה היה שזה הזמן ומיד ביצעת, כך נהגת בהרבה מהחלטותיך, ואולי באותו רגע זומנת לישיבה חשובה ביותר למעלה כי היו צריכים את חוות דעת למשהו חשוב.

בשבוע לפני שהורדמת, נלחמת על כל נשימה ונשימה. בשבוע זה נפרדת מאיתנו ובשיחה שלך איתי התנצלת, שאולי לא היית אבא מספיק טוב מכיוון שנעדרת רבות. בשיחה איתך אמרתי לך שהנוכחות שלך הייתה כל כך משמעותית ושאיני לא הייתי מי שאני אילולא אתה. ממך למדתי מהו כבוד האדם ולא משנה אם חשוב הוא או פשוט, חכם או טיפש, מכוּער או יפה. למדתי ממך מהי לכידות משפחתית. למדתי ממך אהבה לקיבוץ ואהבה למדינה וכמובן אי אפשר לשכוח, מהו אוכל טוב. בשיחה צחקנו ואתה התבדחת כמו תמיד. חוש ההומור היה חלק כל כך אינטגרלי בחייך. כל כך היית גאה בנכדיך וכמובן בנין המופלא שלך בר.

רוצה אני להודות לך על חיים כל כך מלאים ומשמעותיים במחיצתך.

נוח בשלום אבא יקר ואהוב שלי. חייך על העולם ואלינו כי אנחנו כל כך זקוקים לך.

נועה

אבא

אפשר לקבל סחרחורת בניסיון לזכור ולהקיף את כל מה שאבא עשה בחייו. אפילו בסיפור חייו שיצא עכשיו בספר אוטוביוגרפי, התגלו לי דברים רבים ומפתיעים שלא ידעתי עליו. איך בן אדם יכול בתקופת חיים אחת להספיק כל כך הרבה, להשפיע ולגעת בגורלות של כל כך הרבה אנשים.

בחרתי מכל האוקיאנוס של עשייה וקשרים לספר על 2 צדדים שחיברו אותי אליו יותר מכול: אבא החקלאי ועובד האדמה, וישראל האבא הפרטי שלי, שלנו. כידוע בין התפקידים הציבוריים הרבים מספור שהוא מילא, אבא, חזר תמיד לעבוד בענף הצאן. קשה לי להבין אפילו היום איך האיש שיצא ובא בלשכותיהם של גדולי האומה, שהסתובב בהיכלי הפאר של שועי עולם היה פושט את החליפות המהודרות והעניבות, לובש בגדי עבודה כחולים, נועל נעלי עבודה כבדות, חובש כובע קש וקם כל בוקר ב-4 לחלוב כבשים למשך 3 שעות מייגעות כולל חליבה ידנית שדורשת כוח פיזי בלתי רגיל. שהיה סוחר חבילות חציר ודליים מלאי תערובת ששוקלים עשרות ק"ג, שהיה יוצא למרעה עם מאות כבשים ליום שלם בקיץ בשמש הגלילית הקופחת, או בחורף בגשם סוחף. שידע להבחין בטביעת עין מתי כבשה חולה, ויילד כמו גניקולוג של כבשים מאות טלאים כאשר ההמלטה נקלעה למצוקה. שידע לגזוז במיומנות נפלאה במגזזה ידנית את צמר הכבשים בעונת האביב. כמו עם בני אדם הוא ידע גם להקסים בעלי חיים וכך יצר קשר מיוחד עם הכבשה המשכוכית- המובילה את העדר- לבנה, שהייתה כרוכה אחריו (אולי גם בגלל פרוסות הלחם שהיו בתרמילו), והקשר המופלא עם סקוט, כלב הרועים הגזעי והמיוחד שהובא מאנגליה והפך בן בית אצלנו. אני בעקבותיו כחלק מן החובות של נערים ונערות בקיבוץ עבדתי בגיל הנעורים גם בענף הצאן, ויצא לי להיות קרוב אליו לעבוד לצידו וללמוד ממנו ישירות. עד היום נוצר בתוכי את הערכים של חיבור לאדמה, לטבע, לעשייה הפשוטה, הארצית, הפיזית כערכים מכוננים.

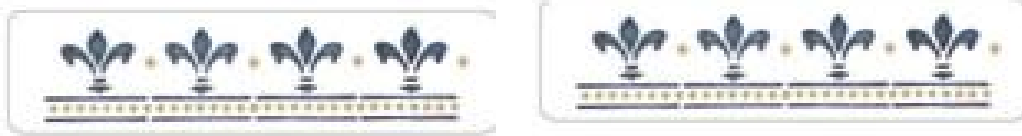
אבא היה גם אבא במלוא מובן המילה. במיתוס המשפחתי מסופר שבדרך לשליחות באנגליה כששטנו בין קלה לדובר בים מאוד סוער, ואני בן 3 חולה במחלת ים ומקיא, בחרתי להיאסף בזרועותיו ולמצוא אצלו ניחומים על מדרגות כבש הספינה. בספרו שיצא עכשיו הופתעתי לקרוא שאביו היה מספר לו בהמשכים את הספר של "הרוזן ממונטה כריסטו", כי בילדותי בלינה המשותפת בבית הילדים אבא היה מספר לי בהמשכים את אותו ספר. לעיתים הוא היה מגוון ומספר סיפורים מלהיבים שהוא המציא, ואני שנים רבות אחר כך, בעקבותיו, המשכתי את השושלת וסיפרתי לבתי לפני השינה סיפורים בהמשכים שהמצאתי.

אבא לימד אותי לעשות סלטות על מדשאות הקיבוץ, והוא זה שבזכותו רכבתי על אופניים כבר לפני גיל 6. בתחילת גיל הנעורים התחלפו התפקידים בין הורי ואמא יצאה ללמוד בסמינר אורנים ואבא מילא במשך כמה שנים באמונה את תפקיד האבא והאימא.

אבא לא היה רגשן אלא איש שהביע במעשים את תחושותיו ורגשותיו. דווקא בחודשים האחרונים השנה הוא הפתיע אותי ואמר במילים כמה הוא מתגעגע אלינו ומבקש שנבוא יותר לבקרו. אני מיצר על כך שלא הצלחתי למלא יותר את משאלתו זו.

שלום אבא יקר אתה תלווה אותנו תמיד.

עודד

ישראל אבידור ז"ל

היום בו אנו נפרדים מישראל הוא זמן מתאים לדבר על התרומה הייחודית שלו לכפר-הנשיא. אנשים רבים אחרים ידברו ודאי על תרומתו הגדולה לחינוך הציוני בתפוצות העם היהודי, לעלייה ולקליטה בתנועה הקיבוצית בכלל ובאיזור שלנו בפרט, אבל אני רוצה לדבר על תרומתו של ישראל לכפר הקטן שלנו. לכפר-הנשיא יש כבר שישים שנה מוניטין של חברה חזקה. חברה קולטת, חברה מפרגנת וחברה שבה טובת הכלל קודמת לאינטריגות הבינאישיות, שאתה מוצא בשפע בכפרים קטנים. מנהיגותו של ישראל אבידור תרמה לכך לא מעט.

היה לו חסרון התחלתי: הוא לא היה שייך. הוא בא מבחוץ. אבל החסרון הזה היה גם יתרון: הוא לא היה חלק מאחת מחוות ההכשרה שהרכיבו את הגרעין המייסד של כפר-הנשיא ושהתחרו ביניהן על הבכורה. אבל זה היה רק יתרון התחלתי. ישראל היה מזכיר הקיבוץ כמה וכמה פעמים, ובמשך שנים היה המא"ז של הקיבוץ. את מקומו בהנהגת כפר-הנשיא הוא רכש בזכות תכונותיו הבסיסיות: סמכות הנובעת מהתנהגות מוסרית ללא דופי. הוא מעולם "לא עשה לביתו" כפי שנוהגים לא מעט אישים המקורבים לשררה בימינו. גם כששהה עם משפחתו בשליחות בחו"ל התנאים בהם חיה משפחתו היו קשים, אולי אפילו יותר מהתנאים של אלה ששררו אז בכפר-הנשיא. וכך לכל אורך הדרך הוא לא ביקש לעצמו ולמשפחתו את מנעמי החיים (אולי חוץ מכוסית ויסקי טובה בהזדמנויות שהיו).

הוא דרש מעצמו יותר משדרש מאחרים. ובכל תקופה בה הוא לא היה בשירות הקיבוץ, התנועה או העם היהודי הוא הקפיד תמיד לחזור לעבודה בצאן עם ריח הזבל שאנחנו זוכרים שהוא לא כל כך ניחוח.

ישראל ידע להבחין בעיקר ולעסוק בו מבלי להגרר לטפל. והעיסוק בעיקר הזה היה ללא לאות, הוא לא חס על עצמו ועל בריאותו, היה מתרוצץ ממוקדם בבוקר ועד שעות הלילה המאוחרות, כשהוא נוהג לכל רחבי הארץ. והיה בו הקסם האישי המיוחד. הוא אחד המנהיגים היחידים שאני מעלה על דעתי שהיה נקי לגמרי משיקולי אגו, ורק דבק במטרה נטו. אולי בגלל זה הוא לא קודם לעמדות ציבוריות שהוא צריך היה ויכול היה לשמש בהן. הקסם האישי שלו כלל חוש הומור המוצא את המצחיק במצבים שונים, אבל יודע גם לצחוק על עצמו. תמיד הייתה לו מילה טובה לאמר על ואל זולתו. הוא היה איש שיחה מעניין ומאתגר, שתחומי העניין שלו רחבים ויכולת הניתוח שלו את הנושאים שעליהם היה מדבר היתה תמיד מעניינת וזווית הראיה שלו לא שגרתית ולא צפויה. והוא היה ג'נטלמן למופת.

גם בחדשיו האחרונים כשכוחותיו עזבו אותו, לא עזבו אותו ההומור המיוחד שלו, ראיית החלקים החיוביים והמצחיקים בכל מצב, הג'נטלמניות שלו ותבונתו. למרות שהיה תלוי בעזרתם של אחרים הוא לא התלונן והיה מנומס ונחמד אל כל אלה שטפלו בו.

לתכונותיו אלה של ישראל הייתה תרומה חשובה לעיצובה של כפר-הנשיא כחברה מלוכדת לא דורסנית, המתמקדת בדרך הערכית הנכונה, המקבלת החלטות בדרך של קונצנזוס. ועל אלה אנו חייבים לו תודה גדולה.

אני אישית, חייבת לישראל את העובדה שהוא, בעת שהיה מזכיר ב-1961 הביא אותי, להיות מורה פה בקיבוץ, ונתן אמון בי למרות שהייתי בסך הכל ילדונת בוגרת סמינר בת 19. בזכותך ישראל הפכתי להיות חלק מכפר-הנשיא, וכפר-הנשיא הוא חלק גדול ממה שאני.

קשה להפרד ממך, ישראל. נוח על מקומך בשלום. רחל, צילה, נועה ועודד ובני משפחתכם אולי תוכלו להתנחם במורשת הנפלאה שישראל הוריש לכם.

תמר וולפין

בכל פעם שאני עומד כאן כמלווה את אחד מדור המייסדים בדרכו האחרונה, אני מרגיש שאני עומד בחלקת גדולי האומה. דור דור ונפיליו. ישראל היה נציג נאמן של דור הולך ונעלם, שנלקח מאחרי הצאן, **שישראל** הוא שמו הראשון ו**שליחות** הוא שמו השני. ישראל היה סוג של מנהיג שהוא שליח ציבור בכל רמ"ח איבריו (אין עוד היום מנהיגים מהסוג הצנוע הזה), שליח שהכיר את פניו של ציבור שולחיו, לא כמו מנהיגי האסאמסים של היום.

ישראל היה שליח ציבור רב פנים- ובכל פן של מנהיגותו היה מסור, נאמן ותובע מעצמו

ללא גבול. היה נציג נאמן של דור שפרץ דרך ומשום כך גם הייתה לו דרך- דרך הישר.

היה משהו מאוד נערי בתנועה השגורה בה היה מסיט את בלוריתו שעשתה אותו דומה

כל-כך לאיב מונטאן. אבל יותר מכל ישראל היה אדם שכל אשר עשה, עשה בדרכו שלו.

לא מזמן תרגמתי את השיר "דרכי שלי" (שר אותו יפה פרנק סינטרה) לעברית, ומצאתי שהוא מתאים לישראל כמו כפפה על יד (נסו לדמיין בעיני רוחכם שהוא מבוצע עכשיו על- ידי איב מונטאן):

ועכשיו, הקץ קרוב,

ואני ניצב לפני מסך אחרון.

ידידי, תנו לי לומר בקול צלול,

הטבעתי חותמי, בזאת אני בטוח.

חייתי את חיי במלאות.

נסעתי כבר בכל אחת מהדרכים המהירות,

אבל יותר, יותר מכל,

עשיתי זאת בדרכי שלי.

חרטות, היו לי כבר כמה,

אך שוב, מעט מכדי להזכיר.

מה שעשיתי הייתי מוכרח לעשות

וזאת בלי לבקש לי שום הנחות.

הגיתי כל שבריר של מהלך,

כל צעד מהסס לאורך דרך כפרית,

אבל יותר, יותר מכל,

עשיתי זאת בדרכי שלי.

כן, היו זמנים, נדמה לי שאתם כבר יודעים

כאשר יותר משאוכל נגסתי בחיים.

וכשפגשתי בספק השלכתי הכל לכל הרוחות,

בלעתי מלוא פי וירקתי את הנותר.

התייצבתי מול משברי ונותרתי עומד איתן,

ושוב עשיתי זאת בדרכי שלי.

אהבתי בעוז, צחקתי מלוא הפה, גם התייפחתי.
חייתי לשובע, שילמתי את חלקי בתבוסותיי,
אך גם כעת, מבעד למסך דמעותיי,
אגלה רק שחוק ושעשוע בחיי.

לחשוב שעשיתי את כל זה,
ואם יותר לי לומר- לא בביישנות,
לא, הו לא, לא אני,
עשיתי זאת בדרכי שלי.

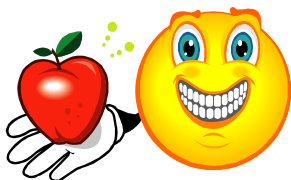
מהו אדם, מה יש לו בחייו?
אם לא יהיה עצמו, כוחו בו תש.
רק לומר את הדברים שבלבבו באמת הוא חש,
לא מילים מייבבות של מי שכרע על ברכיו.
הכל רשום, ספגתי בגבורה כל מה שבי הוטח-
ועשיתי זאת בדרכי שלי!

אני מביט עכשיו ישראל סביב ורואה את הציבור הגדול שמלווה אותך בדרכך
שלך, האחרונה. את משפחתך הענפה והמשורגת. וחושב לעצמי, אכן, השארת
חותם בעולם, ועשית זאת בלי לבקש לעצמך שום טובות הנאה, פרסים או
פרסום.

את הספר "סיפור חיי" שהותרת לנו אתה מסיים במילים הצנועות הבאות:
"אני חושב שקטונתי מלהעביר מסר לדורות הבאים. אך אני מקווה ויודע,
שהערכים של חלוציות, ציונות, עשייה ותרומה לחברה זורמים בעורקי העץ
הענף של משפחתי, והם נאמנים לרוח המשפחה והשבט. אני גאה בהם."

כמה יפה וצנועה הגאווה הזאת, האחת והיחידה, שהרשית לעצמך, סופסוף,
בסוף ימך.
יהי זכרך ברוך.

כואב עוד את לכתך דודו פלמה

מחלק החיוכים

" ... מכל החברים שלי קיבלתי את הטוב

את החיוך נתן לי החבר הכי קרוב ... "

(חברים – דודו ברק)

אי אפשר להגיד שישראל אבידור ז"ל ואני היינו חברים. לא שלא הייתי מאוד רוצה, אבל בכל זאת, מפרידים בינינו שני דורות לפחות, ואני בטוח שההפסד כולו שלי. ובכל זאת מצאתי איזו קרבה חברית- הרי אנחנו חברים באותו קיבוץ, והוא היה מחברי המשק הראשונים שהכרתי בהגיעי לכאן, לפני כעשרים שנה, כאשר ראיתי אותו מגיע לבית של אדי ויעל ההורים של דורית, מוזג לעצמו כוסית ויסקי מהארון הסודי, לוגם אותה בחטף וממלא עוד אחת לדרך, ויוצא בשקט ובנימוס.

מאז נפגשנו בעיקר על המדרכות, ותמיד שלום, שלום מה נשמע וכו'

לפני חמש שנים (כן כבר 5) כאשר נפצתי ושכבתי בבית כואב מהפציעה, נבון לא מעט מכל החברים הרבים שבאו לשאול בשלומי, נושאים בידיהם דברי מתיקה, מרק מהביל, ובעיקר מילות עידוד ותמיכה, הגיע כמובן גם ישראל, נבון משהו, פניו כמו מתנצלות שדבר כזה התרחש דווקא בקיבוצו כאילו הוא נושא משהו מהאשמה. בידי החזיק ספר: שני יהודים נוסעים ברכבת ואומר לי כך: הבאתי לך ספר, כאשר תוכל לקרוא, זה ישפר לך את מצב הרוח... הכרתי את הספר הזה היטב, אני עצמי קניתי אותו לאבי ז"ל באחד מימי ההולדת שלו, לנחמו על מות אימי ז"ל. לא יודע אם ישראל הבחין בחיוך הפנימי שאחז בי, באותו רגע ידעתי, יש לי חבר. הוא מצידו מיהר לעזוב, כנראה לא רוצה להטריד מעל הצורך.

השבועות נקפו, הפצעים החלו להגליד, החיוכים מהסיפורים בספר עזרו להדחיק את הטראומה. יום אחד שוב מופיע אצלי ישראל ומבקש במבוכה ובביישנות לדעת אם זה בסדר מצידו שהוא ייקח את הספר ויעביר אותו לחבר אחר שעבר ניתוח או משהו כזה, כי הוא (ישראל) חושב שהספר יוכל לעזור ולשפר את מצב רוחו. חשבתי לעצמי: כמה חברים בכפר הנשיא ובכלל, חייבים לישראל לפחות צרור חיוכים.

כשישבתי השבוע בביתם של רחל תבדל"א וישראל ז"ל לנחם את המשפחה בימי השבעה, עיינתי בספר שכתב על חייו, ומכיוון שתמונה אחת שווה יותר מאלף מילים, מה שמיד תפס את עיני הייתה התמונה שמעטרת את הכריכה, עדר כבשים – ישראל ז"ל לא מופיע שם, לא בראש העדר, ולא בזנבו, כמו אומר: אמנם כתבתי ספר, אבל עזבו, לא אני החשוב כאן. את החיוך והכרת התודה שקיבלתי מישראל ז"ל אני רוצה להעביר לרחל צילה, נועה, עודד וכל יתר בני המשפחה. הלוואי ולא תדעו עוד צער.

אבי רוזנקרנץ

Shalom Yisrael.

A mighty man has fallen, a beautiful tall palm tree – Yisrael Avidor; a man of valour, a husband, father and grandfather, a pioneer, a great leader, a Zionist, endowed with honesty, uprightness, integrity, great humour and humility.

I will miss you so much, Yisrael. You showed so much kindness and respect to everyone you met.

In childhood, I remember you telling us stories in our dormitory – Kita. You seemed so tall, like a giant, yet so loving, gentle and funny.

In my adolescent years, I saw you as a real compassionate man, one who cared in a special way for each of us youth growing up in the kibbutz; a new way of life for everyone – trying to create a better society and a safe haven for the Jews. We were looked upon as the generation who would fulfil the dream to live in peace and prosperity in the ancient homeland.

You cared about us, the youth, in a special way. I gravitated to you as I sensed in you a real father's heart, a passionate, zealous pioneering member, in whom I could confide, a close friend of my parents. As so often happens in life, someone who is not of your immediate family is easier to talk to about your problems, hopes and aspirations.

Our dorm was our house, our dormitory peers our mishpacha. Ideology, patriotism and the sheer necessity of our country to stand on our own feet led to the harsh reality that our parents were often working overtime in the fields or in domestic duties. In the late afternoons, during the time allocated for us to visit our parents in their abode, I would find Abba and Imma still out working. I can never forget the sense of loneliness, emptiness and sadness that would overwhelm me at times. While feeling so vulnerable in my Kita, being the youngest of all and struggling with my studies, and being harassed, I found safety and comfort in confiding in you, sharing my hurts, frustrations and deep concerns. You were so ready to listen and to give advice. I felt special and a person you cared about, just as you would your own children.

I sense a great loss today because as I grew up and became an adult, I still found those same qualities in you and even a greater sense of honour and admiration for you as you remained humble, all the while finding out more and more about your life as I would sit and talk with you and Rachel, and hearing new things about your endeavours, the unfolding of events which have brought to you to the man of great stature and calibre today.

I feel an indepth of gratitude. You will always be very, very dear to my heart, a central figure, such a vital part of our community, Jewish Youth Movement Aliyah, and the rebirth of our nation.

Shalom and Beahava to you, my precious Mentor and Friend.

Shulamit שולי דיבון עטיה

4 ינואר, 2009

10:56

מברק

לכבוד: משפחת אבידור

כפר הנשיא -

כפר הנשיא

רחל, צילה, נועה, עודד, משפחה יקרה,

בצער רב שמעתי על לכתו מאיתנו של יקירכם וידידי ישראל
אבידור ז"ל.

הלכנו יחדיו בדרך התנועתית במשך שנים רבות בהן למדתי להכיר
אדם מיוחד בעל ערכים ועקרונות ואיש תרבות רחב אופקים.
" חלקנו " את האהבה לתרבות צרפת ונהייתי לשוחח עימו על כך.

ננצור את זכרו של ישראל איש ההתיישבות בגליל.
לוחץ ידיכם בחום.
שלא תדעו עוד צער.

שמעון פרס
מהמערכת

**ברגעים אלה נלחמים חיילי צה"ל ברצועת עזה. לחיילים שלנו בכל מקום
אשר בו הם נמצאים נאמר ונשלח תפילה להצלחתם ולשמירתם.**

מִי־שֶׁ בֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֶךְ אֶת חַיֵּי צִבְיָה גְּנֵה לִישׁ רָאֵל,
הָ עוֹמֵדִים עַל מַצְבֵּי מַעְרָי אֵלֶּה יֵנוּ מִגְּבוּל הַ לְבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם
הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָ עֶרְבָה בִּיבְשָׁה בְּאֵיר וּבְיָם־יִתִּי אֶת־אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ
נִגְפִים לִפְנֵי הַשָּׁקֶד דּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל צָרָה וְיַצִּילֵנוּ מִכָּל
נֶגַע וּמִחַלָּה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ שׁוֹנֵאֵינוּ תַחַת יָהּ
וְיַעֲטֵרֵם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבְעֵט רֶתֶם נֶחֱמוּקִים בְּהֵם הַכְּתוּב: כִּי הָאֵל יִכְסֶה הַלֵּךְ
עִמָּם לֵה לָחֶם לָחֶם לָכֶם עִשְׂתֶּם לְהוֹשִׁיעַ אֶת כָּם: וְנֹאמַר אָמֵן

נשלח תפילה גם לשלום תושבי הדרום אשר בימים אלה מנסים לשרוד בגופם
ובנפשם בין מטחי הרקטות אשר נשלחות אליהם מכיוון האויב.
נתפלל לשלומם ולשיחרורו המהיר של גלעד שליט שמוחזק כבן ערובה בשבי
כבר 1319 ימים.

ונישא תפילה מחזקת למדינה;

אֲבִי־שֵׁבִי שֶׁ מִיְּהוּדֵי רָאֵל וְגוֹאֲלֶיהָ אֶת מִדְיָנִתְךָ רֵאֵלָאֵשׁ יִתְּצֶמֶת
גְּאֻלָּתְנוֹעַ לִיָּה בְּאֵבֶרֶת חֹסֶדְךָ; שֶׁ עָלֶיָּה סֶכֶת שֶׁ לּוֹמַר.

אמן ואמן ואמן.

שושנה שרקי.

נזכור

יח	בטבת תשנ"ה	21.12.94	מר שמואל וולפסדורף
יח	בטבת תשס"ח	27.12.07	יענקל' מנדזיגורסקי
יט	בטבת תשנ"ט	7.1.99	גב' ראי קולט

ימי הולדת

11.1	אסטל חצור לי איסטון (נכדה)	17.1	שרית קולינס גלעד קנדל שלומית איתם (נכדה-ארנברג) ורוניקה קולט (נכדה) אביגיל תלם (נכדה)
12.1	הרי סמיט פרל בן-עטר דין בן-צבי (נין)		
13.1	יוסי מלינה נירה קורן יונתן כהן (נכד רינה כהן) הדר זיו (מש' אלמן) יונתן וגרייס שיינגזיכט (נכדים)		
14.1	אסתר נצר		
15.1	איתן נמלי אוליביה קרימליס (נינה איסטון)		
16.1	רות ריפקינד (נכדה) הילה-סופיה בן-חיים (נכדה) דרור שטיינר		

ימי נישואין

16.1	אולגה ואלברט אילייב
------	---------------------

במזל טוב
בן נולד
לארלין ואלון פרימוסט
ברכות ורוב נחת
לכל המשפחה המורחבת

פירורי יניאר

זמנים קשים עוברים עלינו

בשבוע שעבר, נפרדנו מחבר יקר – ישראל אבידור ז"ל. כולנו נזכור אותו כאיש גבוה ורזה, שגריר – כמו שצילה סיפרה, היה מחליף לבושו מחליפה ועניבה לבגדי עבודה כחולים והלך לעבוד בדיר-צאן. יכולנו להתנחם בהלוויה כל-כך מיוחדת לכפר הנשיא, למרות שעדיין יש קושי עם המיקרופונים. תנחומינו לכל המשפחה.

בנוגע לחברינו על ארבע עם הזנב:
אני מאד אוהבת בעלי חיים ויש לי כלב בבית, אבל יש אירועים שזה פשוט **מבזה וחסר כבוד**. בעלי הכלבים מאפשרים להם להופיע וגם אם אתה מעיר להם אישית, הם לא עושים כלום בנדון.
כך קרה בברכה במסיבת ה-60 ביום שישי בערב, כשנפגשנו כולנו אחרי ההצגה – כל העולם ואשתו ו...כלב. הערתי לבעלים, אבל ה"מבלה" נשאר עם כולנו שם.
זה קרה ביום השואה, בטכס האזכרה בבית הקברות. כלב טועה חשב שאני עץ והשתין עלי. עד היום כלב זה נמצא אצלי על הכוונת ובעליו צחק עלי.
אבל מה שעובר כל גבול זה ליווי הכלבים שיוורדים איתנו מרחבת הברכה עד לבית הקברות ונמצאים שם במשך כל הלוויה עצמה.
ניחא אם הכלב שייך לאותה משפחה "וגם הוא בא להיפרד", אבל כשמדובר בכלבים של חברים ותושבים אחרים זה חוצה את הקו האדום.
זהו בזיון, חוסר כבוד, איפה הכבוד האחרון לנפטר?

אז אמרתי שזמנים קשים עוברים?
מי לא שם לב שכל כך יבש וקררר בחוץ?
קר זו לא מילה.
האם תהיה זו עוד שנת בצורת?

לא די בקור העז ואנחנו בשבוע השני של מבצע "עופרת יצוקה"-מבצע שממש "מחמם" את כולנו. אבל אלה החיים (קרן פלס) ולמרות שלא כל אחד מאיתנו דרוך להקשיב ו/או לראות חדשות כל שעה, לא יכול שלא להזכר בנו בקיץ 2006.
כבר גוייסו לנו כמה בנים וכולנו מקווים שמבצע זה לא יערך יותר מיד זמן ויכניס את כולנו למתח גדול מידי שרק מרגיש מי שחי בישראל.
"כל העם במילואים – רק בישראל". וכל בנינו וחיילינו ישובו הביתה בריאים ושלמים (אמן!!)

אז זהו זה. גם את חדר האוכל סגרו!!
האם זה סוף עידן הביחד, המפגשים, החגים??

שנת 2008 נגמרה והתחלנו בשנת 2009.

ברכות חמות לארלין ואלון פרימוסט שבנם השני בחר לצאת דווקא בתחילת השנה.
מזל טוב לכל המשפחה.

אז אסיים בכך שאני מאחלת שהזמנים הקשים האלה יעברו, שהגשמים יחזרו
ושאנחנו נחזור לשיגרה רגועה יותר.

בברכת שבת שלום, שבת שקטה והרבה גשם.

שר קסדן

תודה – תודה

ברצוננו להודות לחברים, למוסדות ולכל הנוגעים בדבר על המאמצים להעברת ארוחות הצהרים למקום ה"חדש" – במלון.

עבור קומץ החברים, אשר נהנים מן הסידור החדש – נראה לנו שהפתרון הנוכחי הוא מוצלח וקולע למטרה!
חדר האוכל הקטן במלון הוא חם ונאה – כמנ כן גם האוכל – חם וטעים, ההגשה לבבית ויעילה.

שוב, תודה

אלזה ואדם בן-חנוך

לידיעת החברים

החל מחודש ינואר 2009 החיוב עבור שימוש בכבלים יהיה 50 ש"ח לחודש.

החיוב לשימוש ברכב לחבר יהיה 1.21 ש"ח לק"מ
החיוב לענף יהיה 1.60 ש"ח לק"מ

ברוך

מהמרכולית – אלונית בקייבוץ

דבר ראשון מספרי הטלפון: ליד הקופה - 4738
ארווין - 4987

השיפוץ נמצא בשלבי סיום. בזמן קריאת שורות אלו, אחרון הפועלים יסיים את עבודתו במקום.

קיבלנו מכם – קהל הקונים והמתעניינים המון תמיכה והבנה. זה חיזק אותנו מאד ואנו מודים לכם מקרב לב – תודה.

החנות נראית יפה ומרווחת ישנם הרבה שיפורים (חשמל, מקררים, תאורה). ואנו כאן בכדי להמשיך ולשרת אתכם כפי שעשינו בעבר.

מבחר המוצרים משתנה – יהיו דברים חדשים. חלק מהמוצרים הישנים כרגע לא על המדפים. אנו נשתדל עם הזמן להשיג את מה שנדרש.

גבינות גדות – חזרו.

יש לנו עוד הרבה מלאי ישן. לכן, אם יש משהו שאתם צריכים, רוצים, רק תשאלו. יכול להיות שהמוצר קיים והוא במחסן. אנו כאן לשירותכם.

ימי רביעי – יום שוק

כל יום רביעי יש מגוון פירות וירקות בהוזלה.

יהיו עוד הרבה מבצעים במהלך החודש – חלקם מסומנים על המדפים או בקופה.

אנו רוצים לעשות הזמנות לבשר (עוף) טרי בימי חמישי. לשם כך, יש לנו צורך ברישום. לכן, מי שמעוניין – יפנה לקופאית.

המאפייה תתחיל לעבוד השבוע, אז תשכחו מהדיאטות ותיהנו ממבחר מאפים מתוקים ופיקנטיים. בהמשך תגיע גם מכונת קפה, כספונט מתוכנן להגיע בקרוב...

כמו כן ניתן לשלם תשלומי כביש 6 במקום.

לשירותכם תמיד – צוות אלונית – ארווין, מיכל, גבי

פרסום עסקים ועוסקים

עקב הצטרפות משפחות ותושבים לכפר הנשיא, הועלה רעיון להכין פרסום פנימי של עסקים / עוסקים ונותני שרות מתוך כפר הנשיא. מטרת הפרסום, לאפשר קבלת שירותים בין התושבים, בתשלום כמובן, ובכך לסייע לפרנסת העסקים וגם לתת שרות לכלל האוכלוסייה.

הפרסום הינו בחינם ומיועד לחברים / תושבים ותושבי הרחבה. הפרסום יהיה פנימי בכפר הנשיא בלבד, כדף מידע שיחולק בתיבות הדואר או דואר אלקטרוני ויעודכן מידי פעם.

השירותים, אשר יינתנו על ידי העסקים השונים יהיו בתשלום על פי סיכום בין נותן למקבל שרות.

מי שמעוניין להופיע בדף המידע הפרסומי, מוזמן לשלוח את הפרטים הבאים:

- שם העסק / העוסק
- תחום עיסוק (לדוגמה - עו"ד, מחשבים, חשמלאי, רואה חשבון, שיעורים פרטיים וכדומה)
- מספר טלפון או פלאפון
- ימים ושעות פעילות
- כתובת דואר אלקטרוני (אם יש)
- כתובת אתר אינטרנט (אם קיים)

את הפרטים יש לשלוח במייל אל zpy@netvision.net.il עד ליום 15/2/09.

בהצלחה לכולנו

ירון זאבי

תושבים יקרים,

מלחמה בדרום. ידידינו הרבים במועצה אזורית שער הנגב וביישובי עוטף עזה זקוקים לתמיכה שלנו בכל דרך אפשרית. חלק מהקיבוצים שלהם כבר הגיעו להתארח באיילת השחר ובשדה נחמיה, חלקם מטפטים משפחות שנזקקות לאוורור בסיוע של מחלקת הרווחה שלנו ומרביתם הגדול ממשיך בשגרה של חירום. עדכנו את המועצה שלהם שנסייע בכל דרך שתעזור לתושביו לעבור את הימים בשלום. אני מבקש מכל מי שיכול לסייע שיתגייס בדרכו שלו. אנחנו בשבילם בדיוק כפי שהיו בשבילנו במלחמה האחרונה שעברנו.

טיילת השכנות. אולי כדי להראות לעולם שאפשר גם אחרת, חנכנו השבוע את טיילת השכנות המחברת בין כפר הנשיא לטובה זנגריה ולראש פינה. בטקס שהתקיים נטעו עצים שיהפכו להיות חורשה משותפת, כסמל לצמיחת הידידות המתפתחת וכסמל לדרך משותפת שיחד תוביל את האזור כולו לשכנות טובה. ברכות לכל השותפים לעשייה, ליוזמי הרעיון ולתושבים שהגיעו לתמוך וימשיכו לטפח חורשה נאה.

פותחים שנה. מליאת המועצה אישרה לפני ימים ספורים את תקציב המועצה לשנת 2009. לראשונה הצלחנו להגדיל את תקציב הפעולות וגם לשמור על מסגרת הדוקה של תקציב. נוכח המצב הכלכלי, המיתון והמשבר שעומד לפתחנו בחרנו בדרך זהירה במיוחד ואנו מקווים שלמרות הכל נצליח לשמור על קצב ההתפתחות שמאפיין אותנו כל השנים. השנה עומד התקציב על כ-116 מיליון ₪.

הקלות לחקלאים. במסגרת אישור התקציב אישרו חברי מליאת המועצה להגיש למשרד הפנים בקשה להקלה בארנונה לחקלאים. כפי שרובכם יודעים, המועצה גובה ארנונה גבוהה בחלק מענפי החקלאות, גביה היסטורית שאין ביכולתנו לשנות לבד, אלא רק באישור משרד הפנים. למרות התחזית הצפויה, כי המשרד לא יאשר את הבקשה, אנו מקווים שאולי הפעם נצליח.

צמיחה דמוגרפית. בחודשים האחרונים הולכות ההרחבות הקהילתיות החדשות ומתאכלסות בתושבים חדשים. בכפר הנשיא, מעיין ברוך ויפתח מתגוררות משפחות כבר כמה חודשים ובקרוב אנו מקווים ייכנסו תושבים גם לאיילת השחר. לאט אבל בקצב קבוע, אנו מממשים את החלום שהזינו לפני כמעט עשור. אני בטוח שאם נתמיד במשימה, נפקח עיניים ונפתח את הלב נצליח לייצר קהילה משותפת שוקקת חיים ומלאת פעילות. אני מאחל לכל המשתכנים החדשים בהצלחה בדרכם החדשה.

ברכות לספורטאים שלנו. שהציגו תוצאות מצוינות באלופות הארץ בטריאתלון: רון עמית מיפתח, לי וגל שמש ושקד ארנברג מסאסא שהגיעו למקומות ראשונים בקטגוריה שלהם ולכל הקבוצה שמביאה כבוד לאזור. גם שחייני הפועל גליל עליון הוכיחו שלמרות הקשיים בעקבות מותו הפתאומי של נדב שנל ז"ל, הם מצליחים לבלוט בתחרויות הארציות.

ואסיים באופטימיות, לפני שבועיים התקיימה ועידת הגליל של המשרד לפיתוח הגליל והנגב. לראשונה היתה הסכמה גורפת בקרב המשתתפים. נשיא המדינה, שמעון פרס, שרת החוץ, ציפי לבני ושר הביטחון אהוד ברק, ציינו כולם כי הוא עתיד לקום, כאן אצלנו בגליל המזרחי. המטרה הבאה שלנו להוביל להחלטת ממשלה שתקבע כי הקמת ביה"ס הוא פרויקט עוגן לאומי.

אהרון ולנסי, יו"ר
מ.א. הגליל העליון

התנועה הקיבוצית

מבזק תנועה / אביב לשם

והפעם: עדכוני כלכלה, פנסיה, קליטת חברים חדשים, עזרה לקיבוצי העוטף, ופעילות נוער

מצפון תפתח הטובה: בעקבות מבצע "עופרת יצוקה" והתקפות חמאס על הקיבוצים הקימה התנועה מטה לטיפול בפניות משפחות וקיבוצים לצאת להתאווורות בקיבוץ עורפי. המטה ריכוז למעלה מ-40 פניות של קיבוצים "עורפיים" (כל הכבוד!) שהתנדבו לארח. לסוף השבוע "תפר" המטה התנועתי אירוח קיבוצים בקיבוצים-חברי כפר עזה ברמת יוחנן, מגוון במגל, ונחל עוז בהזורע. **03-6925321**

פנסיה תחילה: 450 חברים השתתפו עד כה בכנסים אזוריים שארגנה התנועה בנושא תקנת הפנסיה ומאפייני ביטחון סוציאלי בקיבוץ. בכנסים הוצג תקנון פנסיה שיוצא לקיבוצים. המטרה בקיום הכנסים היא להסביר לחברים ולממלאי תפקידים מה נדרש קיבוץ להקציב לחבריו הגמלאים בהתאם לתקנות הקיבוץ המתחדש. **הכנס האחרון הוא לקיבוצים בנגב ובערבה (מועצה אזורית "בני שמעון", יום שני 19.1).**

בדרום נלחמים, את הטיוול בדלית ברירה דוחים: הלחימה בדרום הביאה לדחייתו של מסע יב' שארגן אגף המשימות. המסע, הכנה לצה"ל ולמשימות שנת השירות, היה אמור לנוע מבה"ד 1, לאורך ציר פילדלפי ועד לאזור כרם שלום. לאכזבת המארגנים ו-1400 תלמידי יב' מקיבוצי ומושבים שונים הוחלט על דחייה בכמה שבועות. המשימות ב- **03-6925398**

משבר כלכלי. מגבשים כלי סיוע: מיתון וקישון משמעותי בהכנסות מתעשייה וחקלאות במרבית הקיבוצים הביא לכינוסו של פורום תנועתי שכלל את מזכיר התנועה הקיבוצית, מנהל מטה הסדר הקיבוצים ואגף הכלכלה, מנהלי הארגונים האזוריים, מנהל "משקי הקיבוצים", "ברית פיקוח" ו"ניר שיתופי", ונציגי המחלקה המשפטית ואגף כלכלה בתנועה הקיבוצית. המטרה- גיבוש כלים לסייע לקיבוצים. הטיפול יכלול דרישה לשילוב קיבוצים בתכנית ממשלתית של תמיכה בפריפריה וטיפול בנזקי המיתון, התאמת קרן ק.מ.ע. לצרכים נוספים של קיבוצים, ליווי פרטני של קיבוצים שנקלעו למשבר מחודש, וגיבוש תכנית סיוע לחקלאות.

קליטה: 80 קיבוצים קלטו חברים חדשים בשנתיים האחרונות, מרביתם- קליטה לחברות, מסלול מומלץ מבחינתנו. כך עולה מסיכום של **המטה לצמיחה דמוגרפית**, שקיבל השנה 700 פניות מתושבי ערים להצטרף לקיבוץ. המטה עוסק בליווי תהליכי קליטה בעשרות קיבוצים, ובעריכת מבחני מיון והתאמה למועמדים להיקלט עבור קיבוצים המבקשים את עזרת התנועה בכך.

גלישה לקיבוץ: המטה לצמיחה דמוגרפית הקים "מאגר נקלטים" מקוון, שמטרתו חיבור ישיר בין קיבוצים המבקשים לקלוט, למשפחות ויחידים המחפשים קיבוץ. במאגר שמות ופרטים של מועמדים שהביעו רצון להיקלט בקיבוץ. תמי ענבר, מסבירה: כניסה למאגר מחייבת סיסמת משתמש, וזאת בכדי להגן על פרטיות המועמדים. סיסמא ניתן לקבל אצל תמי ענבר בכתובת **tami@tkz.co.il**. נכנסים למאגר דרך "אתר הקיבוצים" **www.kibbutz.org.il**, מחפשים את "המטה לצמיחה דמוגרפית". באתר המטה מוצאים "ארגז כלים", ושם מאגר הנקלטים. בהצלחה

שנה אזרחית טובה ונעימה לכולנו

התנועה הקיבוצית: "לבנו עם חיילים ומפקדי צה"ל בקרב להשבת השקט לדרום הארץ"

פיקוד העורף והתנועה הקיבוצית הקימו מטה מתנדבים לסייע לתושבי הדרום

מזכירות התנועה הקיבוצית מחזקת את חיילי ומפקדי צה"ל קיבלה בישיבתה השבועית החלטה המחזקת את חיילי צה"ל בקרב על החזרת השקט בדרום הארץ בכלל, וליישובי עוטף עזה בפרט. בהודעת מזכירות התנועה הקיבוצית נאמר כי לבנו עם חיילים ומפקדי צה"ל הנמצאים בשדה הקרב מול חמאס להשבת השקט לדרום הארץ. בהמשך ההודעה קוראת התנועה הקיבוצית לממשלת ישראל "לעשות כל אשר נדרש על מנת להשלים את המשימה של השבת השקט והביטחון לדרום הארץ, ויחד עם זאת לשאוף לסיומו של המאבק הנוכחי, המביא לפגיעה קשה באוכלוסיות משני צדי הגבול".

ביוזמת פיקוד העורף של צה"ל הוקם מטה מתנדבים ארצי שיופעל על ידי אגף המשימות של התנועה הקיבוצית. המתנדבים יסייעו לערי, מושבי וקיבוצי הדרום שנמצאים בטווח קסאם.

משימות המתנדבים יהיו דאגה וליווי קשישים בבתיהם, עבודה במקלטים עם אוכלוסייה בגילאים שונים, פתיחת מקלטים חדשים וסיוע לרשות המקומית בכל דבר שיידרש.

טלפונים לקשר באגף המשימות: 03-6925398/7/6

אביב לשם,

דובר התנועה הקיבוצית 050-7677913

הפינה הויזואלית

ככה יראה נצחון אמיתי על החמאס:-
מראות מרצועת עזה בעוד מספר חודשים

שבת שלום - דוד אלמן

Parents Page 07.01.09

Village News:

Last week we lost one of our dear members, Yisrael Avidor (Z"l). We remember him as the tall, thin man (as his daughter Tzila said) who could change in a moment from a business suit to work clothes and shepherd the sheep. It was a very special funeral (despite the problems with the microphone) and we extend our deepest sympathy to the family.

As for our four legged friends, (who I really do appreciate in the right context), there is a time and a place for everything and attendance at a funeral is really out of bounds and shows a total lack of respect for the family and other mourners.

The dogs being given free run of the kibbutz is a sore point for many of us, as it certainly was at the poolside party after the 60th Show and at the Holocaust Memorial ceremony in the cemetery. Even though we complain to the owners, they refuse to make any effort to correct their animals behaviour. This only makes all the rest of us feel worse and shows a not just a lack of respect but an arrogant indifference to the rules under which we live.

Not only is it cold out, but we have added another war to our steady diet of bad news. Some of the guys have received their emergency call ups so we know this is not one of those 6 day wonders. Not all of us have the nerves to watch the constant news bulletins after the 2nd Lebanese War of 2006.

The dining room is officially closed as of 01.01.09 but people who still want to eat with friends can always go to the hotel dining room for lunch (please notify Corinne in advance if you wish to join the group). We hear it's quite good. What we'll do for the holidays or other affairs – we have no idea yet! But life is all about change...so we'll wait and see.

Let's hope 2009 will be a better year (despite the dire world wide warnings of financial collapse and depression) and that we will have lots more rain.

Shar
Kasdan

Birthdays:

11.01 Estelle Hatzor
Lee Easton (g/daughter)

13.01 Yossi Molina
Nira Koren
Yonatan Cohen (R. Cohen g/son)
Hadar Ziv (Ellman)
Jonathan and Grace Sheingezicht

15.01 Eitan Namali
Olivia Crimalis (Easton great
g/daughter)

17.01 Shulamit Eitam (Ehrenberg
g/daughter)

12.01 Harry Smith
Pearl Ben-Atar
Dean Ben-Zvi

14.01 Esther Netzer

16.01 Ruth Rifkind (g/daughter)
Hila Sophia Ben-Haim
(g/daughter)
Dror Steiner

17.01 Sarit Collins

Gilad Kendall
Veronica Collett (g/daughter)

Avigail Telem (g/daughter)

Anniversaries:

16.01 Olga & Albert Eliev

Notices

Vatikim Outing 20.01.09

To: Acco - Bahai Gardens and the Crusader Museum

Organizers: Nurit Oren and Dina Broer

Mazal Tov to:
Arlene & Alon Primost
on the birth of their 2nd son
and to Colin & Jeanette on their new grandson

Notices

Charge per / km

From Jan 01, 2009 the charge per/km for kibbutz vehicles will be:

1.21 NIS for **private** use and **1.6 NIS** for **business** use.

Many Thanks!

The new solution of serving lunch in the dining room of the hotel, for those people who still use this service, is an excellent one and we thank Corinne and her staff and the governing committee for finding such a good solution to the problem.

The food is hot and tasty and the atmosphere is friendly and efficient. Thanks again.

Ilse & Adam Ben-Chanoch

Commemorations:

21.12.94	Mr. Samuel Wolfsdorf	בטבת תשנ"ה	י"ח
27.12.07	Yankel Mendzagorski	בטבת תשס"ח	י"ח
07.01.99	Mrs. Raye Collett	בטבת תשנ"ט	י"ט
